

Min storebror har autisme...

Grafik: Lise Trelborg
Tekst: Ditte Fogtmann
Redaktør: Heidi Thamestrup

Min storebror Noah er ikke som mine andre brødre.
Han har et handicap, der hedder autisme.
Man kan ikke se på Noah, at han har autisme.
Han sidder ikke i kørestol eller har en brækket arm.
Men Noahs hjerne er anderledes end min og det betyder at
Noah har brug for mere hjælp end mig.

Noah går i en anden skole end mig.
Det er en skole hvor der er andre børn som Noah.
De er ikke ret mange børn i klassen, så kan Noah bedre koncentrere sig.

Når Noah kommer hjem fra skole, er han tit meget træt.
Det hjælper hvis han kan sidde og se Ultra i fjernsynet.
Det syntes jeg nogen gange er lidt træls, for jeg vil gerne lege
med min storebror.
Så leger jeg med mine andre brødre i stedet for og snakker med
mor og far.

Hvis jeg kommer til at forstyrre Noah, kan han blive rigtigt vred på mig og skringe højt. Nogen gange siger han grimme ting til mig og slår ud efter mig.

Det er ikke altid jeg kan vide hvornår Noah bliver vred.

Det er ikke min skyld, det er Noahs autisme der driller.

Når Noah har det sådan, vil han helst holde pause på sit værelse, indtil han er blevet glad igen.

Nogle gange bliver jeg meget ked af det når Noah slår.

Man må jo ikke slå!

Men det er ikke fordi, at Noah ikke kan lide mig.

Det er bare svært for Noah, at sige det når han har brug for lidt fred.

Noah er rigtig god til at bygge med LEGO, lægge puslespil, tegne og spille computer.

Jeg kan bedst lide at spille fodbold.

Når vi leger sammen kan vi godt blive uvenner, men så leger vi hver for sig eller holder en pause.

Når vi spiser aftensmad sidder Noah i stuen og spiller iPad, indtil vi er færdige. Bagefter spiser Noah med mor og far i køkkenet. Det syntes jeg egentligt er lidt snyd. Men jeg ved godt at det er fordi at Noah ikke kan lide, at vi larmer med bestikket eller griner rigtigt højt.

Somme tider bliver vi passet af moster, det er hyggeligt.
Noah besøger også vores moster - mere end os andre.
Det er fordi at Noah har brug for mere ro.

Når Noah besøger moster hygger vi andre hjemme sammen med mor og far, og så må vi godt larme.

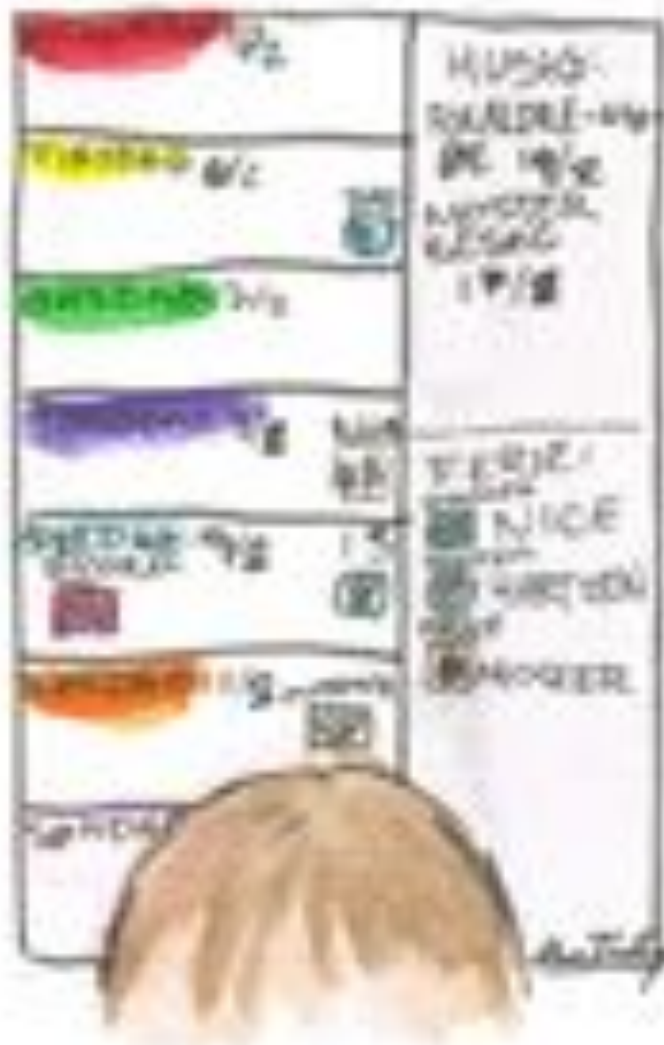

Noah var ikke så hurtig til at lære at tale som mig. Noah bruger nogen gange lang tid, når han vil fortælle mig noget. Noah bliver tit sur hvis jeg ikke forstår hvad han vil sige og nogen gange bliver han også meget ked af det.

Det er svært for Noah at spørge om hjælp, og at spørge andre børn, om de vil lege.

Det er tit at jeg hjælper Noah med at spørge, for jeg syntes ikke at det er svært.

Det bliver meget svært for Noah hvis han ikke ved hvad han skal, eller når noget bliver lavet om.

Derfor har Noah en tavle hvor mor og far sætter billeder op og skriver beskeder til Noah.

Så ved Noah hvornår vi får besøg. Jeg kigger også på tavlen, men ikke så tit som Noah.

Noah lærer på en anden måde end mig, fordi han tænker anderledes. Mor og far belønner nogen gange Noah, for de ting han gør. Det er ofte ting som jeg bare skal. Noah gør kun de ting han gerne vil, og de ting han kan forstå, er vigtige.

Jeg kan hjælpe Noah ved at lade ham være i fred, når han helst vil være alene.

Jeg kan også huske, at når Noah bliver vred, betyder det ikke at han ikke kan lide mig.

Jeg kan give Noah et knus når han er sød ved mig.

Jeg syntes at autisme er svært at forstå.

Men Noah er min storebror, og jeg elsker ham lige så meget som mine andre brødre. Noah er ikke forkert, bare meget anderledes.

Grafik: Lise Trelborg
Tekst: Ditte Fogtmann
Redaktør: Heidi Thamestrup

